

3. Waymer D. & Heath R. L. (2007). Emergent agents: The forgotten publics in crisis communication and issues management research. *Journal of Applied Communication Research*, 35: 88–108.

4. Boys S. (2009). Inter-organizational crisis communication: Exploring source and stakeholder communication in the Roman Catholic clergy sex abuse case. In R. L. Heath, E. L. Toth & D. Waymer (Eds.), *Rhetorical and critical approaches to public relations* (pp. 290–300). New York: Routledge.

5. Fearn-Banks K. (1996). *Crisis communication: A casebook approach*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

6. Friedman M. (2002). *Everyday crisis management: How to think like an emergency physician*. Naperville, IL: First Decision Press.

7. Mitroff I. I. & Anagnos G. (2001). *Managing crises before they happen: What every executive and manager needs to know about crisis management*. New York: AMACOM.

8. Regester M. (1989). *Crisis management: What to do when the unthinkable happens*. London: Hutchinson Business.

Павліченко Ю.В.

*науковий співробітник відділу наукового аналізу
і моніторингу інтелектуальної власності;*

Смирнова Г.О.

*молодший науковий співробітник відділу наукового аналізу
і моніторингу інтелектуальної власності,
ДУ «Інститут медичної радіології імені С.П. Григор'єва
НАМН України»*

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Технологічні реалії нового інформаційного середовища зумовлюють суттєві трансформації змісту інформаційної роботи. Інформаційні служби наукових установ кардинально перебудовують свою діяльність із урахуванням нової інформаційно-комунікаційної парадигми.

Зростання інформаційно-комунікативних засобів, зокрема Інтернету спричинило внутрішні суперечності цього нового середовища інформаційного суспільства. Одна з них полягає в тому, що Інтернет принципово змінив усю систему інформаційного обігу документних потоків і самого поняття «доступ до інформації», став потенційним полем ресурсної взаємодії і новим колективним середовищем обміну ідеями та спілкування [1–3].

Мета роботи: визначити шляхи трансформації процесів інформаційної діяльності під впливом цифрових технологій (на прикладі медичної галузі).

Умови постійної трансформації інформації у цифрову форму, створення електронних фондів значно стимулюють інноваційну діяльність інформаційних підрозділів. Вплив цифрових технологій на інформаційну діяльність в першу чергу пов'язаний з: глобалізацією інформаційного ринку; зміною ідеології її

учасників, що вимушені концентруватися на інформатизації; використанням сучасних інформаційних технологій; створенням нових видів медичних електронних ресурсів; відкритим обміном на ринку цифрової науково-медичної інформації і послуг; посиленням наукових комунікацій; створенням соціальних мереж науковців та ін.

Поступово функції підрозділів з науково-медичної інформації трансформувалися на такі як:

- накопичення інформації про усі значущі зарубіжні та національні електронні ресурси;
- забезпечення доступу до повних текстів профільних наукових журналів;
- формування тематичних повнотекстових електронних архівів зарубіжної і вітчизняної інформації;
- забезпечення фахівців оперативною сигнальною електронною інформацією за системою «вибіркового поширення інформації» з подальшим наданням повних текстів;
- проведення патентно-інформаційних та маркетингових досліджень з використанням сучасних можливостей ресурсів Інтернету.

Але з урахуванням сучасних вимог актуальності набувають такі види інформаційної діяльності:

- створення та підтримка сайту наукової установи та розміщення на ньому видань та результатів наукової діяльності (<http://medradiologia.kharkov.ua/>);
- представлення результатів наукової діяльності установ та наукових співробітників в Інтернет просторі (сайт наукового журналу, профіль науковців на Google Scholar, у Scopus та ін.);
- створення профілю наукової організації в міжнародних базах наукового цитування Web of Science, Scopus, Российский индекс научного цитирования (РИНЦ), Google Scholar;
- представлення наукового журналу установи на платформах РИНЦ, Google Scholar, EBSCOhost та ін.;
- наукометрична оцінка наукових напрямів з використанням сучасних міжнародних наукометричних ресурсів.

Здійснення аналітико-синтетичної переробки інформації тепер спрямовано більше на створення оглядів з використанням наукометричних ресурсів Scopus та Web of Science (бібліометричний аналіз організацій, журналів, авторів, наукових напрямів, інтенсивності посилань). Дуже ефективним є створення наукометричних оглядів літератури за окремими напрямками сумісно з медичними фахівцями, що підвищує ефективність наукової комунікації інформаційного підрозділу з клінічним персоналом [4].

Інформаційне забезпечення науковців оперативною і корисною інформацією вимагає від інформаційних підрозділів знання сучасних цифрових технологій і ресурсів, Інтернет середовища, проведення і відбір необхідної інформації, обробка її та надання користувачеві.

Таким чином, під впливом цифрової трансформації ключових інформаційних процесів призводять до фундаментальних змін філософії

бачення інформаційної діяльності, зокрема перехід від принципу забезпечення доступу до потрібного документа на принцип надання консолідованої інформації за пріоритетними напрямками наукової діяльності установи. Таке переосмислення інформаційної діяльності потребує оновлення методологічної бази, теорії та методики інформаційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Шарабчиев Ю. Т. Ресурсы Интернет для работников практического здравоохранения / Ю. Т. Шарабчиев, Н. Е. Хейфец, Т. Н. Москвичева // Вопр. организации и информатизации здравоохранения. – 1999. – № 1. – С. 56–58.
2. Ярошенко Т. О. Електронні журнали в системі інформаційних ресурсів бібліотеки: монографія / Т. О. Ярошенко. – К.: Знання, 2010. – 215 с.
3. Копанєва Є. О. Когнітивно орієнтовані ресурси й наукові Інтернет-комунікації / Є. О. Копанєва // Бібл. вісн. – 2011. – № 5. – С. 10–13.
4. Артамонова Н. О. Патентна документація в системі інформаційного забезпечення науки: сутність, функції, значення / Н. О. Артамонова, Л. Я. Филиппова // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2016. – № 4. – С. – 4–10.

Плотникова Г.М.

здобувач,

Національна академія керівних кадрів культури та мистецтв України

ДОКУМЕНТНІ РЕСУРСИ З ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ РЕДАГУВАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Художня література, як різновид мистецтва слова, який описує дійсність художніми образами, завжди займала провідне місце в розвитку суспільства і народу. Вона не лише найповніше (порівняно з іншими видами мистецтва) віддзеркалює життя суспільства, а й розвиває свідомість людини, її почуття, волю, психіку, формує людський характер і особистість. Широка палітра суспільних функцій художньої літератури (суспільно-перетворююча, художньо-концептуальна, пізнавально-евристична, інформаційно-комунікативна, виховна, естетична, гедоністична, сугестивна, компенсаторна та ін.) визначає її надзвичайну важливість в структурі соціальних комунікацій.

В Україні видання художньої літератури займає провідне місце серед випуску друкованої продукції. Щороку, за даними Книжкової палати України видають близько 2,5–3 тис. примірників художньої літератури. Приміром за 2015 рік зареєстровано 498 видавців художньої літератури, а до Книжкової палати України надійшло 3092 обов'язкових примірники художньої літератури [1, с. 13]. Активно кипить літературна творчість і в інтернет-просторі. Але такі приємні кількісні показники, не завжди свідчать про якість літературного твору. Дедалі помітними стають явища сумнівної якості художніх творів, що пов'язано рідше: або з недостатнім освітнім рівнем автора, який часто ігнорує редакторські поради, і видає твори без правок, мовляв «художня література – то